

813**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 9 kwietnia 2003 r.

w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju i przeniesień

Na podstawie art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje, wysokość, tryb przyznawania i wypłaty należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, zwanej dalej „podróżą służbową”, przeniesienia z urzędu do pełnienia służby do innej miejscowości, zwanego dalej „przeniesieniem”, oraz delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej.

§ 2. 1. Termin i miejsce wykonywania przez funkcjonariusza czynności służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę, zwaną dalej „stałym miejscem pełnienia służby”, określa polecenie wyjazdu służbowego.

2. Polecenie wyjazdu służbowego wydaje bezpośredni lub wyższy przełożony funkcjonariusza. Odbycie podróży służbowej samolotem wymaga zgody Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

3. Czas podróży służbowej obejmuje czas między wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i powrotem do tego miejsca.

4. W przypadku funkcjonariusza zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby przełożony może uznać, w celu rozliczenia kosztów podróży służbowej, miejscowość zamieszkania jako stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz wykonuje stale lub głównie czynności służbowe poza stałym miejscem pełnienia służby albo
- 2) nie spowoduje to zwiększenia kosztów podróży służbowej.

§ 3. Z tytułu podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługują:

- 1) diety na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia;
- 2) zwrot kosztów przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem;
- 3) ryczałt na dojazdy środkami komunikacji miejscowej;
- 4) zwrot kosztów noclegów albo ryczałt za nocleg;
- 5) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

§ 4. Funkcjonariuszowi przebywającemu w podróży służbowej trwającej co najmniej 10 dni przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejscowości zamieszkania i z powrotem w dniu wolnym od służby.

§ 5. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach o wysokości oraz warunkach ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

2. Jeżeli podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,
 - b) od 8 do 12 godzin — przysługuje połowa diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż jedną dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

- 1) za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby lub miejscu zamieszkania;
- 2) za czas pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym w związku z chorobą powstałą podczas podróży służbowej;
- 3) w przypadkach, w których funkcjonariusz otrzymuje całodienne bezpłatne wyżywienie w naturze lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

§ 6. 1. Środek transportu odpowiedni do odbycia podróży służbowej określa przełożony w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez funkcjonariusza uprawnienie do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz termin i pilność załatwienia czynności służbowej.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem posiadanej przez funkcjonariusza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

3. Zwrotu kosztów przejazdu autobusem, pociągiem w wagonie sypialnym lub z miejscami do leżania, pociągiem ekspresowym, InterCity i EuroCity oraz przelotu samolotem dokonuje się funkcjonariuszowi w wysokości udokumentowanej biletami i miejscówkami.

§ 7. Na wniosek funkcjonariusza przełożony może wyrazić zgodę na przejazdy w podróży służbowej samochodem, który nie pozostaje w dyspozycji Służby Więziennej. W takim przypadku funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawki za 1 km przebiegu samochodu, ustalonej przez przełożonego, nie wyższej niż określona na podstawie przepisów, o których mowa w § 5 ust. 1.

§ 8. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej (miejskiej) w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub samochodem, o którym mowa w § 7, albo gdy nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

§ 9. 1. Za nocleg w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem, jednak nie więcej, za 1 dobę hotelową, niż dziesięciokrotność wysokości diety. W uzasadnionych przypadkach przełożony może zezwolić funkcjonariuszowi na skorzystanie z droższego noclegu.

2. Funkcjonariuszowi, który wobec braku możliwości uzyskania noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej skorzystał z noclegu w miejscowości, do której czas dojazdu nie przekracza jednej godziny, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznymi środkami komunikacji z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej do miejscowości, w której funkcjonariusz uzyskał nocleg, i z powrotem.

3. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu albo który nie przedstawił rachunku za pobyt w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

4. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 22⁰⁰ a 6⁰⁰.

5. Zwrot kosztów noclegu w podróży służbowej lub ryczałt za nocleg nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) za czas przejazdu pociągiem w wagonie sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) jeżeli z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodny połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały, a czas przejazdu w obie strony nie przekracza dwóch godzin;
- 3) jeżeli w miejscowości stanowiącej cel podróży lub w miejscowości pobliskiej Służba Więzienna dysponuje wolnymi miejscami hotelowymi lub w pokojach gościnnych.

§ 10. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu podróż służbową, na jego wniosek, przełożony przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Funkcjonariusz jest zobowiązany rozliczyć się z pobranej zaliczki nie później niż przed upływem 7 dni od dnia powrotu z podróży służbowej.

3. Wypłaty należności z tytułu podróży służbowej dokonuje się niezwłocznie na podstawie załączonych przez funkcjonariusza dokumentów (rachunki, bilety), potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, oraz oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość.

4. Fakt zapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo nieodpłatnego wyżywienia w naturze potwierdza kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej zapewniającej te świadczenia lub funkcjonariusz, oświadczeniem złożonym na poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 11. Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości przysługują należności, o których mowa w § 3 pkt 1—3 i § 4.

§ 12. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu przysługują:

- 1) diety dla niego i członków rodziny, o których mowa w art. 86 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, zwanych dalej „członkami rodziny”, za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania;
- 2) ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) zasiłek osiedleniowy;
- 4) ryczałt z tytułu przeniesienia;
- 5) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

2. Funkcjonariusz przeniesiony do miejscowości, w której jest zameldowany na pobyt stały albo do miejscowości, w której zamieszkują członkowie jego rodziny, otrzymuje tylko zwrot kosztów przejazdu i diety za czas przejazdu.

§ 13. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu, który dojeżdża do miejsca pełnienia służby i nie otrzymuje równoważnika pieniężnego z tytułu braku mieszkania albo nie korzysta z kwatery tymczasowej, przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejsca pełnienia służby i z powrotem, w wysokości ceny biletu miesięcznego na przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego.

2. Przełożony może wyrazić zgodę na zwrot faktycznych kosztów przejazdu, liczonych według cen biletów na przejazdy jednorazowe, jeżeli nie jest możliwe nabyćcie biletu miesięcznego.

3. Funkcjonariuszowi przeniesionemu, którego członkowie rodziny pozostali w miejscowości dotychczasowego zamieszkania, przysługuje ryczałt za jed-

nokrotny w ciągu miesiąca przejazd do miejscowości zamieszkania członków rodziny i z powrotem, w wysokości ceny biletu II klasy pociągu pospiesznego, a gdy na danej trasie lub jej odcinku nie ma połączeń kolejowych — w wysokości ceny biletu autobusu pospiesznego.

§ 14. Na pokrycie kosztów przejazdu funkcjonariusza i członków jego rodziny do miejscowości, do której funkcjonariusz przesiedlił się w związku z przeniesieniem, przysługuje ryczałt w wysokości ceny biletów na przejazd tych osób ustalonej według zasad określonych w § 13 ust. 2.

§ 15. 1. Diety przysługujące funkcjonariuszowi w razie przeniesienia wypłaca się w wysokości ustalonej przepisami wymienionymi w § 5 ust. 1.

2. Diety dla członków rodziny wynoszą 75% wysokości diet przysługujących funkcjonariuszowi.

§ 16. 1. Funkcjonariuszowi, który w związku z przeniesieniem przesiedlił się na pobyt stały do miejscowości, do której został przeniesiony lub do miejscowości pobliskiej, przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości:

- 1) 300% uposażenia — jeżeli funkcjonariusz przesiedlił się z członkami rodziny;
- 2) 100% uposażenia — jeżeli funkcjonariusz:
 - a) przesiedlił się bez członków rodziny,
 - b) nie posiada członków rodziny.

2. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi w dniu jego przesiedlenia się, zwane dalej „uposażeniem”.

3. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, przysługuje wyrównanie do pełnej wysokości zasiłku po przesiedleniu się członków rodziny.

§ 17. 1. Funkcjonariuszowi, który w związku z przeniesieniem przesiedlił się do kwatery tymczasowej przydzielonej w miejscowości, do której został przeniesiony lub w miejscowości pobliskiej, przysługuje ryczałt z tytułu przeniesienia, w wysokości 50% uposażenia.

2. Funkcjonariuszowi, który po otrzymaniu ryczałtu z tytułu przeniesienia przesiedlił się na pobyt stały do miejscowości, do której został przeniesiony lub do miejscowości pobliskiej, stawkę procentową należnego zasiłku osiedleniowego, o którym mowa w § 16 ust. 1, pomniejsza się o stawkę procentową wypłaconego ryczałtu.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi, który otrzymał uprzednio zasiłek osiedleniowy z tytułu przeniesienia.

§ 18. W razie zbiegu uprawnień małżonków będących funkcjonariuszami do należności, o których mowa w § 12 ust. 1, należności te wypłaca się tylko z jednego tytułu, w wysokości wyższej. Jeżeli pobrano je w wysokości niższej, wypłaca się odpowiednie wyrównanie.

§ 19. 1. Koszty przewozu urządzenia domowego, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 5, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkami.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 20. Należności, o których mowa w § 16 i 17, nie przysługują w razie przeniesienia funkcjonariusza do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub członek jego rodziny nadal posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny, albo do miejscowości, w której są oni zameldowani na pobyt stały.

§ 21. 1. Należności, o których mowa w § 12—19, wypłaca, na pisemny wniosek funkcjonariusza, jednostka organizacyjna Służby Więziennej, do której został on przeniesiony, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 12 ust. 2 i w § 13 ust. 1 i 3, funkcjonariusz załącza dokumenty potwierdzające miejsce jego zameldowania oraz oświadczenie o faktycznym miejscu zakwaterowania.

3. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 16 i 17, funkcjonariusz załącza dokument potwierdzający fakt jego zameldowania w nowym miejscu zamieszkania, a w razie potrzeby — małżonka i małoletnich dzieci pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym bądź w dalszej kolejności innych członków rodziny, odpowiednio:

- 1) na pobyt stały — jeżeli wniosek dotyczy zasiłku osiedleniowego;
- 2) na pobyt czasowy powyżej dwóch miesięcy — jeżeli wniosek dotyczy ryczałtu z tytułu przeniesienia.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

¹⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia utraciło moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 lipca 1997 r. w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszom Służby Więziennej z tytułu przeniesienia z urzędu albo delegowania do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości (Dz. Urz. Min. Spraw. Nr 3, poz. 25), zachowane w mocy na podstawie art. 15 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877).